බැද්දේගම නවකතාව පාඨකයා හට වඩාත් සමීප වී ඇත්තේ කතුවරයා යොදා ගෙන ඇති අපූර්ව පරිසර වර්ණනා හේතුවෙනි. විමසන්න.

ලෙනාඩ් වුල්ෆ් නම් විදේශීය ලේඛකයා අතින් මීන් වසර සියයකට පමණ ඉහතදී ලියැවී පසුව සිංහලයට නැගුණු නවකතාවක් වුවද, බැද්දේගම නවකතාව කියවන දේශීය රසිකයා හට එහි ආගන්තුක බවක් පළ නොවේ. ඊට ප්‍රධාන වශයෙන්ම හේතු පාදක වී ඇත්තේ නවකතාව විකාශනය වන අර්ධ වනගත ග්‍රාමීය පරිසරයත්, වනාන්තරයත්, උසාවිය ආ ඇතිශ්‍රිත නාගරික පරිසරයත් පාඨකයාට වඩාත් සමීප වන සේ තාත්වික ආකාරයට නිරූපණය කර තිබීම නිසාවෙනි. එබැවින් බැද්දේගම නවකතාව තුළින් වහනය වන්නේ ආගන්තුක විදේශීය විලවුන් සුවඳක් නොව දේශීය ජන සමාජයෙන් නැගෙන ජීවන සුවඳම ය.

ඉතා අඩු වාර්ෂික වර්ෂාපතනයක් ලබන්නා වූත් වර්ෂයේ වැඩි මාස ගණනක් නියඟයෙන් පීඩා විඳින්නා වූත් බැද්දේගම වැසියන් තුළින් මෙන්ම යාබද වනාන්තරය තුළින් ද දිස්වන්නේ ශුෂ්ක බවේ සලකුණු ය. කතුවරයා එකී ස්වරූපය පාරිසරික අංගෝපාංග ඇසුරින් ප්‍රතීත කර ඇත්තේ මෙසේ ය.

"නිතර හමන දූවිලි පටලයෙන් සුදුව දුඹුරු පැහැති කොළ කැදැල්ලෙන් ගහණ වූ කොරසැඬි පොතු ඇති මහ ගස්වල කඳන් ලණු මෙන් එල්ලෙන පාසි රොස්සෙන් වැසී අඳුරුව තිබුණේ ය."

උක්ත පරිසර වර්ණනය ආශ්‍රයෙන් බැද්දේගම අවට වනාන්තරය පිළිබඳ තාත්වික සංකල්පයක් පාඨකයා තුළ ගොඩනඟන්නට රචකයා සමත් වන අතර එතුළින් කතාව කියවන පාඨකයා හා නවකතාවේ ප්‍රස්තුතය අතර ඇති දුරස්ථ බව ද අවම වෙයි. කතුවරයා උපක්‍රමශීලී ව මීට සියවසකට පමණ ඉහත පැවතියා වූ බැද්දේගම ගම්මානය අවට වනානතරය තුළට නූතන පාඨකයා ව රැගෙන යයි.

බැද්දේගම අවට වනය බෙහෙවින් ම ගුඪ ස්වරූපයක් උසුලන්නකි. එහි නිරන්තර ව ම සැඟව ඇත්තේ බියයි. ශූර දඩයක්කරුවෙකුට වුව ද ඕනෑම මොහොතක අන්තරාය කැඳවීමේ අදිසි හැකියාව ඇති සොබාදහමේ නීතිය ඒ තුළ ක්‍රියාත්මක ය. එකී බිය ජනක ස්වරූපය කතුවරයා විසින් නිරූපණය කර ඇත්තේ මෙසේ ය.

"ඉඳිකටු වැනි තියුණු දිග කටු ඇති මස් සහිත ඝණ පතු වලින් ගහණ පතොක් ගස් පිළිකුලත් බියත් උපදවන සුළු විය. කොළ නැති හෙයින් විශාල මකුළුවෙකුගේ අඩු බඩු මෙන් විහිදී ගිය රිකිලි ඇති නවහන්දි ගස් වඩාත් බියකරු විය."

Download from --- RmsnMaths - rmsnmath.blogspot.com

යථෝක්ත උපුටනයේ එන පාරිසරික සංකේතයන් මත නැවරී ඇත්තේ ද ගම තුළත් වනය තුළත් නිරන්තරයෙන් පැතිර පවත්නා බියයි. කටුක පරිසරය ඇසුරෙහි නොයෙක් පීඩාවන්ට ලක් වෙමින් ජීවත් වන බැද්දේගම වාසීන් එකී පරිසරයේ ම කොටසක් බවට පත් ව ඇති සේ ය. එබැවින් ඔවුන් තුළින් ද පළ වූයේ වනචාරී ගෝත්‍රික ලක්ෂණ ය. හදිසි කෝපය, නොඉවසිලිමත් කම ආදිය බැද්දේගම වාසීන්ගේ සහජාතයන් වශයෙන් සැලකුව ද වරද නොවේ.

වැසි සමය එළඹෙන්ම බැද්දේගම අවට වනාන්තරය නව ජීවයක් ලැබුවාක් මෙන් කෙටි කාලයක් තුළ හරිත පැහැයෙන් ගැවසී ගනී. රචකයා වනාන්තරයේ ප්‍රබෝධය පාඨකයා වෙත සමීප කරන්නේ ස්වකීය නිසග වර්ණනා චාතුර්යය ද ඉස්මතු කරමිනි.

''වර්ෂා කාලයට බැද්ද සැපදායක තැනක් මෙන් පෙනේ. එකල හැම ගහක්ම කොළ පාටින් වැසී යයි. එළිමහන් තැන්වල තණකොළ උසට වැඩේ. හැම වලකම දිය පිරී සිටියි. ගංගාවල හෝ වැව්වල හෝ දිය බීමට හොරෙන් යාමට සතුන්ට සිදු නොවේ. හොඳට වැඩුණු අල, මුල්, කොළ ආදියේ රසයෙන් තරව වැඩුණු ඌරෝ ද මුවෝ ද ඔබ මොබ හැසිරෙති. ඇත්තු ගං ඉවුරුවල නොසිට වනයේ දුරට යති.''

වර්ෂාව හේතුවෙන් වනාන්තරය තුළ දක්නා ලැබෙන සශ්‍රීකත්වය පාඨක මනස තුළට ද කාවද්දන්නට රචකයාගේ වර්ණනා චාතුර්යය සමත් වෙයි. ජංගමශීලී ඉන්ද්‍රිය රූප වශයෙන් එකී පාරිසරික ප්‍රබෝධය පාඨකයා තුළ චමත්කාරය උපදවයි. මේ මොහොතේ අත්දකින අත්විඳින සිදුවීමක් සේ යථෝක්ත සිදුවීම නවතාවයෙන් විඳගන්නට පාඨකයා හට අවකාශය ලැබේ.

ප්‍රනාන්දු මුදලාලි සහ ආරච්චිලගේ උපාය හේතුවෙන් නොකළ සොරකමකට අත්අඩංගුවට පත් වූ බබූන් සහ සිළිඳුට සාක්ෂි විමසන තුරු සිරගත වීමට සිදුවේ. එම අවස්ථාවේ උසාවි ශාලාවේ පිහිටීම රචකයා විසින් නිරූපණය කරන්නේ පාඨක සිත තුළ ද උසාවි ශාලාව පිළිබඳ සජීවී චිත්‍රයක් මවමිනි.

''උසාවිය දිගෙන් වැඩි රතු පැහැති උළු සෙවිලි කරන ලද විශාල ගෙයකි. එහි එක් කෙළවරක උස් වූ වේදිකාව මත වටේට ගරාදි වැටකින් ආවරණය කරන ලද විනිශ්චාසනය විය. මේසයක් හා පුටුවක්ද එහි තබා තිබිණි. කාමරය මැද නීතිඥ මහත්වරුන්ටත් වැදගත් සාක්ෂිකාරයන්ටත් වෙන කරන ලද ලොකු මේසයක් හා පුටු පෙළක් ද විය.''

කිසිදා උසාවි ශාලාවකට පිවිස නැති පාඨකයා හට වුවද තමා මේ මොහොතේ උසාවි ශාලාවක් තුළට පිවිස ඇති බව දැනෙන හැඟෙන ආකාරයට කතුවරයා විසින් උසාවි ශාලාවෙහි ස්වරූපය නිරූපණය කරයි. එබැවින් නව දුරටත් කතාව කෙරෙහි අවධානය රඳවා ගැනීම පිණිස ආයාසයක් දැරීමට පාඨකයාට සිදු නොවේ.

ගමට පිටතින් පැමිණි ආගන්තුකයින් සේම බබේහාමි ආරච්චිල වැනි පුද්ගලයින්ගේ ද පරිසරයේ ද බලපෑම හේතුවෙන් බැද්දේගම කෙමෙන් අභාවයට යයි. ඇති හැකි උදවිය ආසන්න වෙනත් ගම් වලට සංක්‍රමණය වන අතර, අවසානයේ ගම තුළ ඉතිරිවන්නේ පුංචිමැණිකා වෙදරාල වැනි කිහිපදෙනෙකු පමණි. එහිදී වනය ගම ආක්‍රමණය කරමින් සිය අණසක පතුරුවන ආකාරය රචකයා නිරූපණය කර ඇත්තේ මෙසේ ය.

''බිත්තිවල තැනින් තැන මැටි ඇද වැටීමෙන් වරිච්චි කෝටු තෙත් සුළඟට හසු වීම නිසා ඉන් මුල් ඇද දළු ලියලා රිකිලි ලා වැඩෙන්නට වන. කුරුල්ලන් ගෙන දැමුවා වූ ද සුළඟින් ගසාගෙන ආවා වූ ද ඇට නිසා ගෙයි වහලේ උළු අතර ලොකු කුඩා පඳුරු හැදෙන්නට පටන් ගති. ලොකු දළුක් පඳුරක් වහල මත වැටී උළු එහා මෙහා කරමින් මුල් ඇදුණේ ය. බිත්ති අතර කැලය වැඩී ගෙය ඔබා ගන්නෙන් බිත්ති බිම වැටී ගමට පාත් විය.''

පාඨකයා තුළ පහන් සංවේගයක් ඉපදවීමට මෙන් ම ඒ හරහා අපූරු ජීවිතාවබෝධයක් ලබා දෙන්නට ද පූර්වෝක්ත පරිසර වර්ණනය තුළින් කතුවරයා කටයුතු කර ඇති සේ ය. සනාතන ධර්මතාවක් වුව ද ඒ තුළට නැවුම් බවක් ආරෝපණය කරමින් තත්වාකාරයෙන් නිරූපණය කර තිබීම රචකයා තුළ දක්නා ලැබෙන වෙසෙස් ශක්‍යතාවක් බව ඉඳුරා ම කිව හැකි ය.

මෙ අයුරින් විමසා බැලීමේදී බැද්දේගම නවකතාව පාඨකයා හට වඩාත් සමීප වීමට උචිත පරිසර වර්ණනා යොදාගෙන තිබීම හේතු වී ඇති බව සනාථ කළ හැකි ය.

සැකසුම: ආර්.එම් සමීර රන්ජන් බණ්ඩාර, ශාස්ත්‍රවේදී (විශේෂ) කොළඹ විශ්වවිද්‍යාලය

076-3817621